

вите: Хе-тамъ, долу при морето, живѣе единъ старъ ракъ, който е много, много богатъ. Къщата му е изградена отъ пѣсъчни пари, които е донесълъ отъ океана. Идете и вижте, може би той ще купи тѣзи нѣща.“

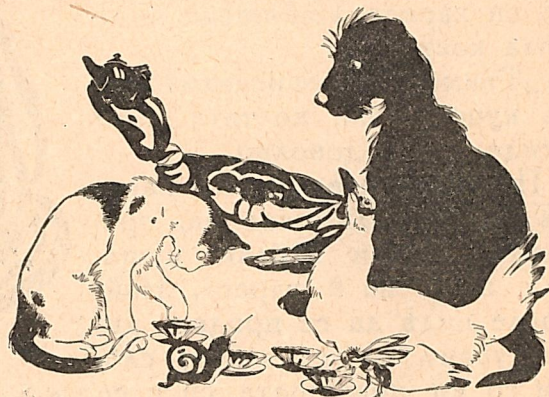
Тѣ благодариха на осата и се запжтиха къмъ морето. Пчелата бръмчеше, кокошката подхвъркваше, котката и кучето тичаха, а малкиятъ охлювъ пълзѣше; така стигнаха морето, където видѣха къщата на рака. Тя бѣше цѣлата сградена отъ пѣсъчни пари. При входа лежеше стариятъ ракъ. Като ги видѣ, каза имъ: „Добре дошли! Заповѣдайте у дома да пиете по чаша чай!“

Влѣзоха въ дома на рака, а той ги почерпи съ чай отъ морска вода и съ морски закуски, и дълго разговаряха за туй-онуй. Следъ закуската ракътъ каза: „Хайде сега всѣки отъ васъ да покаже какво е донесълъ. Сигурно носите нѣщо за проданъ.“

Тѣ му показаха меда, дванайсеттѣ бѣли яйца, мишката, костята и черупката.

„Ура!“ извика ракътъ, „тъкмо това, което ми трѣбваше!“ Взе всичкитѣ тѣзи нѣ-

ща и раздаде на пчелата, на кокошката, на котката, на кучето и на охлюва толкова пѣсъчни пари, колкото можеха да носятъ. И радостни тѣ се запжтиха за панаира. Пжтътъ бѣше дълъгъ, слънцето силно печеше. Клетиятъ малкъ охлювъ пълзѣше безъ черупка на гърба и бѣше се опекълъ отъ горещината. Щомъ стиг-

наха панаира, прѣвъ взе паритѣ си и трѣгна да търси какво да си купи. Търси, търси, най-после видѣ нѣщо, което му хареса: една хубава нова черупка, сложи я на гърба си и се запжти за къщи много доволенъ. Следъ това кокошката взе паритѣ си, обиколи цѣлия панаиръ, все търсѣше нѣщо да ѝ хареса. Най-после видѣ дванадесетъ яйца.

„Тъкмо, каквото ми трѣбваше!“ си каза кокошката,